

Sygnatura akt I C 880/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Jan Bartniak

Protokolant: Jarosław Wróblewski

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2014 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa E. B. (1) i P. B. (1)

przeciwko (...) Spółka Akcyjna w Ł.

o zadośćuczynienie w kwocie 87.459 zł na rzecz powoda E. B. (1) i w kwocie 115.383 zł. na rzecz powoda P. B. (1)

1.zasądza powodowi E. B. (1) od (...) Spółka Akcyjna w Ł. kwotę 30.000 zł.(trzydzieści tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 19 września 2014 r.

2.oddala powództwo w pozostałej części.

3.zasądza pozwanemu (...) Spółka Akcyjna w Ł. od powodów kwotę 2.531 zł. (dwa tysiące pięćset trzydzieści jeden złotych) kosztów procesu.

/-/ SSO Jan Bartniak

Sygn. akt I C 880/14

UZASADNIENIE

Pozwem skierowanym do Sądu Okręgowego w Koninie działający w imieniu powodów pełnomocnik wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) S.A. w Ł.:

1. na rzecz powoda E. B. (1):

a) kwoty 60.000 złotych tytułem zadośćuczynienia „w związku ze śmiercią matki na podstawie art.448 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c.” wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 25.04.2014 r. do dnia zapłaty,

b) kwoty 20.000 złotych tytułem zadośćuczynienia „w związku ze śmiercią brata na podstawie art.448 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c.” wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 25.04.2014 r. do dnia zapłaty,

c) kwoty 7458,09 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek od kwoty 60.000 złotych za okres od dnia 15.08.2013 r. do dnia 24.04.2014 r. oraz od kwoty 20.000 złotych od dnia 04.07.2013 r. do dnia 24.04.2014 r., „w zapłacie zadośćuczynienia wraz dalszymi odsetkami ustawowymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty”,

d) zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda E. B. (1) kosztów procesu według norm przepisanych, w tym zastępstwa procesowego w wysokości 7.200 złotych wraz z kosztami opłat skarbowych od udzielonych pełnomocnictw w wysokości 34 złotych;

2. na rzecz powoda P. B. (1):

a) kwoty 40.000 złotych tytułem zadośćuczynienia „w związku ze śmiercią żony na podstawie art.448 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c.” wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 25.04.2014 r. do dnia zapłaty,

b) kwoty 65.000 złotych tytułem zadośćuczynienia „w związku ze śmiercią syna na podstawie art.448 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c.” wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 25.04.2014 r. do dnia zapłaty,

c) kwoty 10382,19 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek od kwoty 40.000 złotych za okres od dnia 15.08.2013 r. do dnia 24.04.2014 r. oraz od kwoty 65.000 złotych od dnia 04.07.2013 r. do dnia 24.04.2014 r., „w zapłacie zadośćuczynienia wraz dalszymi odsetkami ustawowymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty”,

d) zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda P. B. (1) kosztów procesu według norm przepisanych, w tym zastępstwa procesowego w wysokości 7.200 złotych wraz z kosztami opłat skarbowych od udzielonych pełnomocnictw w wysokości 34 złotych;

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powodów podniósł, iż poszkodowani D. B. (1) i jej roczny syn P. B. (2) w dniu 6 sierpnia 1998 roku uczestniczyli w wypadku drogowym, którego sprawcą był kierujący pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...). W następstwie wypadku ponieśli śmierć. Sprawca zdarzenia został skazany prawomocnym wyrokiem z dnia 09.03.1999 r. w sprawie II K (...) Sądu Rejonowego w K.. Pojazd sprawcy wypadku posiadał ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności w Zakładzie (...) S.A., którego następcą prawnym jest pozwane Towarzystwo (...).

Wedle każdego z powodów (męża i ojca –poszkodowanych - P. B. (1) oraz syna i brata poszkodowanych – E. B. (1) zadośćuczynienia wskazane w pozwie jest niezbędną rekompensata za naruszenie dobra osobistego każdego z powodów w postaci utraty więzi rodzinnej, duchowej i emocjonalnej z żoną i matką oraz synem i bratem.

W odpowiedzi na pozew pozwane Towarzystwo (...) wniosło o oddalenie powództw w całości oraz zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany podniósł, iż podstawą poszczególnych żądań powodów są te same okoliczności faktyczne – sama szkoda rozumiana jako ból i cierpienie po stracie bliskiej osoby. Wskazano, że wypłacono powodom świadczenie oparte o przepis art. 446 § 3 k.c., „które naprawić miały też krzywdę niematerialną i są odpowiednie w okolicznościach przedmiotowej sprawy”. Pozwany wskazywał nadto na fakt, że powodowie występują z żądaniem 16 lat po zdarzeniu będącym przyczyną sprawczą procesu, co wraz z aktualną sytuacją powodów winno skutkować oddaleniem powództwa. Potwierdzeniem danego stanowiska pozwanego, był także fakt przyznania powodom w 2013 r., świadczeń opartych o przepis art.448 k.c.(vide k.37-38). Kwestionowano także żądanie pozwu dotyczące kosztów zastępstwa procesowego każdego z powodów, których jako współuczestników procesu reprezentuje ten sam pełnomocnik, stąd mimo wystawienia dwu pełnomocnictw, pełnomocnikowi należy się jedno wynagrodzenie. Zdaniem pozwanego koszty zastępstwa są nadto zawyżone „i mają na celu wymuszenie jak największych kosztów procesu co jest postępowaniem nagannym.” Pozew nie wyjaśnia także przyczyn dla których naliczono opłatę skarbową od każdego pełnomocnictwa w kwocie po 34 zł. Co do odsetek winny być one naliczone od dnia wyrokowania, wysokość zadośćuczynienia ustalana jest bowiem na dzień zamknięcia rozprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 06 sierpnia 1998 r. w miejscowości D. gm. O., D. B. (2) kierujący samochodem (na prośbę właściciela pojazdu powoda P. B. (1)) marki F. (...) nr rej. (...) - naruszył nieumyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu

drogowymi i przy wjeździe na skrzyżowanie z drogi podporządkowanej na drogę pierwszeństwa przejazdu, wjechał na skrzyżowaniu pomiędzy zestaw samochodu ciężarowego marki J., a ciągnioną przez niego przyczepę, w następstwie czego, pasażerowie samochodu osobowego: D. B. (1) – żona powoda P. B. (1) (ur. (...))i ich roczny syn P. (ur. (...)) ponieśli śmierć (vide kopie aktów stanu cywilnego k.30-31), a drugi z małoletnich synów E. B. (1) (drugi z powodów w niniejszym procesie, ur. (...)- vide kopia aktu urodzenia w aktach szkody pozwanego) doznał obrażeń ciała w postaci złamania kości promieniowej prawej i otwartego złamania obojczyka prawego, co naruszyła prawidłowe funkcjonowanie jego organizmu na czas poniżej 7 dni – za co prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 09.03.199 r., został uznany winnym zarzucanego mu czynu i skazany na karę dwóch lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby wynoszący cztery lata.(niesporne, nadto kopia ww. wyroku k.28-29. P. B. (1) i D. B. (1) z domu D. pobrali się 17.10.1992 r.(niesporne, nadto kopia aktu małżeństwa z akt szkody pozwanego).Małżonkowie B. mieszkali w zabudowaniach gospodarstwa rolnego rodziców P. B. (1), w miejscowości (...), ale sami posiadali gospodarstwo rolne niezabudowane na terenie gminy S. o pow. 11 ha, w tym 2 ha sadu, nadto w 1997 r. przejęli zabudowane gospodarstwo rolne o pow. 11,20 ha, położone w miejscowości (...), gmina G., od rodziców D. B. (1) (vide kopie aktów notarialnych w aktach szkody, dotyczące nabycia nieruchomości położonych we wsi B. gm. S., powód P. B. k.97 i k.114-114v)

Przed wypadkiem z 06.08.1998 r., rodzina powodów, żyła w zgodzie, wzajemnie się wspierając.(świadczenie: E. B. (2) k.109-109v, D. B. (3) k.109v-110, którzy utrzymywali kontakty sporadyczne z P. i D. małż. B., gdy ci bywali w B., a po wypadku nie byli zaangażowani w utrzymywanie znajomości, gdyż E. B. (2) przeniósł się na stałe do W., a D. B. (3) miał wtedy 17 lat)

W następstwie zdarzenia z dnia 06.08.1998 r., małoletni wtedy powód E. B. (1) trafił do szpitala, gdzie przebywał przez okres miesiąca czasu, po czym wrócił do domu. Powód P. B. (1), przeżył szok. Bezpośrednio po zdarzeniu miał rozmowę z psychologiem policyjnym, później wspierali go rodzice, a zwłaszcza ojciec. Przez jakiś czas zażywał leki uspakajające przepisane przez lekarza rodzinnego. W okresie po upływie 3 lat od zdarzenia, pogodził się ze stratą i zaczął normalnie funkcjonować, w tym w interesie syna E.. Relacje między powodem P. B. (1), a rodzicami jego zmarłej żony uległy znacznemu pogorszeniu, dziadkowie ze strony matki przestali interesować się małoletnim ich wnukiem E.. (P. B. (1) k.97v-98, k.114-114v). Powód ożenił się powtórnie w 2001 r., z M. B. ur. 01.1980 r. Z drugiego małżeństwa ma dwoje dzieci, córkę W. ur. (...) i syna H. ur. (...)(niesporne, powód k.24) Aktualne miejsce zamieszkania powoda P. B. (1), jego żony M. i synów z drugiego małżeństwa, stanowi dom wybudowany w miejscowości (...), gm. S., gdzie powód (z zawodu ogrodnik) prowadzi gospodarstwo rolne o pow. 11 ha, wykorzystywane na cele ogrodniczo- szkółkarskie. (niesporne, powód k.114v) Obydwaj powodowie, są współwłaścicielami gospodarstwa rolnego w B., gm. Grabów, z tym że gospodarstwem tym aktualnie zarządza powód P. B. (1), ziemia orna tego gospodarstwa przeznaczona jest na cele produkcji ogólnorolnej, a 4 ha. stanowi sad. E. B. (1) udział we współwłasności nabył w drodze dziedziczenia po zmarłej matce D..(niesporne, powodowie k.114v-115) Zdarzenie z 1998 r., w związku z niniejszym procesem wywołuje u powoda P. B. (1) taki stan, „że do równowagi po rozprawie musi dochodzić przez kilka dni”(powód k.114)

Powód E. B. (1) w chwili wypadku, w którym zginęła jego matka i zmarł w wyniku obrażeń brat P., miał sześć lat, sytuację rodziny i sam wypadek pamięta w urywkach, o tym że mama zmarła dowiedział się po opuszczeniu szpitala, zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami rodziców(którzy po przejęciu gospodarstwa w B. gm. Grabów mieli tam zamieszkać całą rodziną), naukę w klasie o szkoły podstawowej podjął w miejscowości C., gm. Grabów, mieszkając u dziadków ze strony mamy. Na zajęcia był zawożony przez babcię jej samochodem, a do domu wracał autobusem szkolnym, ocenia ten okres negatywnie, bo nie było z nim taty, naukę w klasie I szkoły podstawowej podjął już w S. i zamieszkał z ojcem. Opiekę zapewniali mu ojciec i dziadek ze strony ojca. Druga żona ojca, na początku starała się zastąpić mu mamę, ale po urodzeniu się jej dzieci „był odstawiony na boczny tor.” Ukończył w terminie i w S. szkołę podstawową i gimnazjum. Następnie ukończył szkołę zawodową w P. zdobywając zawód ogrodnika, aktualnie jest w klasie IV czteroletniego technikum mechanizacji rolnictwa w P. w systemie zaocznym, od 3 lat mieszka w B., w zabudowaniach gospodarstwa rolnego, którego jest współwłaścicielem, mieszka tam także babcia ze strony mamy, ale oboje prowadzą oddzielne gospodarstwo domowe. Pomaga ojcu w pracach w gospodarstwach: w B. i w miejscowości B.. Dzięki tej pracy ma utrzymanie, ponadto nadal otrzymuje on rentę po mamie, aktualnie w kwocie po 813 zł.

miesięcznie netto. W związku z wypadkiem z 1998 r. nie korzystał pomocy medycznej, psychologicznej czy też pomocy psychiatry, wsparcie miał od dziadków ze strony ojca i od ojca. Wedle powoda E. B. (1), „dopiero gdy był w klasie IV szkoły podstawowej, zrozumiał, że mamy przy nim nie ma i nie będzie”(vide powód E. B. k.98-98v i k.114v)

W 2015 r. E. B. (1) przejmie gospodarstwo rolne w B..(niesporne)

Obydwaj powodowie wspominają, mamę E., w jej urodziny, imieniny 1 listopada. (niesporne, powód P. B. k.99)

Powodowie reprezentowani przez Centrum (...), a następnie pełnomocnika, który reprezentuje powodów w tym procesie, wystąpili do pozwanego Towarzystwa (...), które jest następcą prawnym Zakładu (...) w którym samochód kierowany przez sprawcę wypadku miał ubezpieczenie w zakresie OC i w 2008 r. w ramach odpowiedzialności w oparciu o umowę ubezpieczenia i przepis art. 446 §3 k.c., na mocy ugody z dnia 02.12.2008 r. wypłacono powodom (w oparciu o wniosek z dnia 17.06.2007 r., kwotę łączną 40.000 zł. odszkodowania. W dniu 27.04.2013 r. zgłoszono wniosek dotyczący zadośćuczynienia opartego o przepis art.448 k.c. w zw. z art.24 k.c. Żądanie P. B. (1) określono kwotami: 100.000 zł. w związku ze śmiercią żony i 100.000 zł. w związku ze śmiercią syna, natomiast E. B. (1) żądał w związku ze śmiercią matki i brata 2 x po 80.000 zł. Decyzja z dnia 03.07.2014 r. pozwany dokonał wypłat na rzecz E. B. (1) kwot: 20.000 zł.(w związku ze śmiercią matki) i 5.000 zł. (w związku ze śmiercią brata P.), natomiast powodowi P. B. (1) wypłacono kwotę 15.000 zł. w związku ze śmiercią syna P.. (vide dokumentacja zawarta w dwu teczkach akt szkody pozwanego i dokumenty k.30-42 akt sprawy)

W pozwie wniesionym w niniejszej sprawie żądania określono kwotami: na rzecz P. B. (1) 40.000 zł. w związku ze śmiercią pierwszej żony, 65.000 zł. w związku ze śmiercią syna, a na rzecz powoda E. B. (1) zarządzano 60.000 zł. w związku ze śmiercią matki powoda i 20.000 zł. w związku ze śmiercią brata. Odpis pozwu w sprawie doręczono pozwanemu w dniu 18.09.2014 r.(k.73-73v)

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o złożone dokumenty, powołane w treści dokonanych ustaleń faktycznych sprawy, dokumentach zwartych w aktach szkodowych pozwanego, dowód z zeznań świadków E. B. (2) (k.109-109v),D. B. (3) (k.109v-110) i zeznania powodów (97-98v i k.114-114v). Autentyczność dokumentów i ich treść nie była kwestionowana przez strony.

Sąd zważył co następuje:

Nie ulega wątpliwości, iż pozwane Towarzystwo (...) odpowiada w zakresie odpowiedzialności cywilnej sprawcy wypadku. Pozwany nie kwestionował podstawy swej odpowiedzialności w toku niniejszego postępowania, a jedynie twierdził, iż wypłacone przez niego w toku postępowania likwidacyjnego kwoty wyczerpują w całości uzasadnione roszczenia powodów.

Zgodnie z art. 448 k.c. (na którym oparte jest żądanie pozwu) w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia. Uprawniony do dochodzenia roszczeń jest każdy pokrzywdzony skutek naruszenia jego dobra osobistego. Odpowiedzialność powyższą może ponosić każdy podmiot stosunku cywilnoprawnego, jeżeli jest sprawcą naruszenia lub odpowiada za sprawcę; także jednostka organizacyjna. Przepis art. 448 k.c. nie wskazuje *expressis verbis* zasady odpowiedzialności za krzywdę wyrządzoną naruszeniem dóbr osobistych. Jako dominujący w judykaturze i doktrynie należy uznać pogląd, że pokrzywdzony może żądać kompensaty krzywdy od ponoszącego winę (por. wyrok SN z 12 grudnia 2002 r., V CKN 1581/00, OSNC 2004, nr 4, poz. 53).

Teza o odpowiedzialności na zasadzie winy wynika głównie z wykładni systemowej i skutkuje deliktowym charakterem odpowiedzialności. Zawężenie obowiązku kompensaty wyrządzonego uszczerbku do przypadków wywołanych zachowaniami bezprawnymi i zarazem zawinionymi jest zgodne z podstawową regułą odpowiedzialności deliktowej sprawcy szkody i jednocześnie w sposób spójny uzasadnia jednoczesne obowiązywanie przepisów art. 445 i 448 k.c.

(por. wyrok SN z 19 stycznia 2007 r., III CSK 358/06, LEX nr 277289. Wykładnię tę potwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z 24 stycznia 2008 r. (I CSK 319/07, LEX nr 448025), uznając zasadność istnienia w ramach reżimu odpowiedzialności deliktowej jednolitych przesłanek żądania zadośćuczynienia i zasądzenia sumy na cel społeczny. Co do ciężaru dowodu pokrzywdzony żądający na podstawie art. 448 k.c. kompensaty krzywdy nie musi dowodzić bezprawności naruszenia dobra osobistego. Natomiast na pokrzywdzonym spoczywa ciężar dowodu winy, chociażby w najlżejszej postaci, ponieważ przesłanką zasądzenia zadośćuczynienia pieniężnego za naruszenie dóbr osobistych jest krzywda wyrządzona z winy umyślnej lub nieumyślnej, niekoniecznie wskutek rażącego niedbalstwa. Na podstawie art. 448 k.c. kompensowana jest krzywda, a więc szkoda niemajątkowa wywołana naruszeniem dobra osobistego, polegająca na fizycznych dolegliwościach i psychicznych cierpieniach pokrzywdzonego. Sąd nie ma obowiązku zasądzenia zadośćuczynienia w każdym przypadku wyrządzenia krzywdy naruszeniem dobra. Sąd jest związany wyborem środka, za pomocą którego pokrzywdzony chce uzyskać kompensatę doznanej krzywdy

Dominującym obecnie poglądem, przy ocenie czy doszło do naruszenia dobra osobistego podstawowe znaczenie ma nie tyle subiektywne odczucie osoby żądającej ochrony prawnej ile to jaką reakcję wywołuje w społeczeństwie to naruszenie. Więż rodzinna na której zerwanie powołują się powodowie nie ma charakteru uniwersalnego dla każdej jednostki ludzkiej, nie oznacza czegoś cennego i znaczącego dla każdego człowieka, jest stanem faktycznym-biologicznym, prawnym i społecznym, a nie wartością niematerialną taką jak np. wolność człowieka, dobre imię i cześć. Niedopuszczalne jest przyjęcie, że niejako automatycznie na skutek śmierci żony i matki oraz syna i brata doszło do zerwania tej więzi i to uprawnia do żądania zadośćuczynienia. Przesłankami przyznania ww. świadczenia jest bezprawne i zawinione działanie sprawcy naruszenia dobra osobistego, naruszenie dobra osobistego powodujące szkodę majątkową i związek przyczynowy między tym naruszeniem, a szkodą niemajątkową, która spowodowała jest naruszeniem. Przepis powyższy nie wymienia konkretnych dóbr osobistych ale należy do niego stosować odpowiednio art. 23 k.c. Katalog dóbr osobistych przyjętych w tym przepisie nie ma charakteru zamkniętego. Tym samym jest możliwe przyjęcie, że dobrem osobistym jest prawo każdej jednostki do życia w pełnej rodzinie, a przez śmierć D. B. (1) i małoletniego P. B. (2) powodowie zostali pozbawieni możliwości życia w pełnej rodzinie tj. utracona została więź rodzinna, duchowa i emocjonalna ze zmarłymi w wyniku zdarzenia z 06.08.1998 r. członkami rodziny. Niewątpliwie rodzina znajduje się pod opieką i ochroną państwa polskiego. Niewątpliwie sprawca wypadku komunikacyjnego na skutek zachowania którego poniosła śmierć żona i matka oraz syn i brat powodów, naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym ale **dopuszcł się tego nieumyślnie**. Przy stosowaniu przepisu art. 448 k.c. sąd bierze pod uwagę całokształt okoliczności faktycznych, w tym winę sprawcy naruszenia dóbr osobistych i jej stopień oraz rodzaj naruszonego dobra (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 kwietnia 2006 r. (...) 245/05). Roszczenie wynikające z art. 448 k.c., nie powinno być traktowane jako mające charakter czy aspekt zmierzający wyłącznie do ukarania sprawcy (penalny). Jego rola polega wyłącznie na zapobieżeniu trwania naruszenia i możliwego do osiągnięcia złagodzenia skutków negatywnych doznań wynikających z naruszenia dóbr osobistych. Dlatego oceniając zarówno możliwość zasądzenia jak i wysokość odpowiedniej sumy pieniężnej, sąd musi wziąć pod uwagę kompensacyjny, a nie represyjny charakter zadośćuczynienia. W orzecznictwie podkreśla się, że fakultatywność zadośćuczynienia z art. 448 k.c. wynika nie tylko z jego treści ale i funkcji zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych. Jako podstawowe kryteria decydujące o możliwości zasądzenia zadośćuczynienia wskazuje się m. in. stopień winy naruszcyciela, rodzaj naruszonego dobra oraz poczucie pokrzywdzenia poszkodowanego. Co do kwestii winy strony pozwanej - która odpowiada za sprawcę wypadku tj. za naruszenie przez sprawcę wypadku drogowego przepisów ruchu drogowego - to była ona nieumyślna jak i skutki tego zdarzenia były objęte winą nieumyślną. Stopień winy pozwanego za nieodwracalne i tragiczne dla powodów skutki wypadku nie należy uznać za rażący. Niewątpliwie skutki wypadku w postaci śmierci dwóch członków czteroosobowej rodziny powodów łączyły się z poczuciem krzywdy u powodów, szczególnie długotrwałym dla powoda E. B. (1). Z tym że należy zauważyć, że powodowie nie korzystali z profesjonalnej pomocy medycznej, od daty zdarzenia upłynęło blisko 17 lat, powód P. B. (1) ponownie założył rodzinę (od 2001 r. jest ponownie żonaty i z drugiego małżeństwa ma dwoje małoletnich dzieci), od tego czasu funkcjonuje w pełnej rodzinie. Sposób w jaki upływ czasu od zdarzenia wpłynął na sytuację rodzinną stron (nie czyniąc z tego faktu żadnego zarzutu) potwierdza strona powodowa (k.98) mówiąc odnośnie dwu osób zmarłych w dniu 6 sierpnia 1998 r. że „wspominamy z E. mamę w jej urodziny i imieniny oraz 1 listopada” W tym stanie krzywda powodów obciążonych skutkiem śmierci żony i matki, syna i brata, nowymi obowiązkami, pozbawionych poczucia bezpieczeństwa, które zapewniała zmarła

wskazuje, że uwzględnionymi winny zostać co do zasady, argumenty powoda E. B. (1). Utracił on matkę będąc w takim wieku, że nieodwracalność straty zrozumiał dopiero po kilku latach od zdarzenia (powód E. B. k.98v), w ogóle nie poznał brata, który zmarł skutkiem obrażeń doznanych w ww. wypadku drogowym. W tej sytuacji (uwzględniając jednak upływ czasu i brak na chwilę orzekania uszczerbku na zdrowiu w zakresie nasilenia dolegliwości odczuwanych przez powodów w związku z zerwaniem więzi rodzinnych oraz działanie sprawcy wypadku za którego odpowiada pozwany) skutkuje tym, że zasądzono na rzecz powoda E. B. (1) zadośćuczynienie w kwocie łącznej 30.000 zł. (jako sumę kwot: 20.000 zł. w związku ze śmiercią matki i 10.000 zł. w związku ze śmiercią rata)

Reasumując powyższe, brak było zdaniem Sądu podstaw do zasądzenia dalszych kwot, na rzecz powoda E. B. (1) i kwot zadanych przez powoda P. B. (1) tytułem zadośćuczynienia z art. 448 k.c. W ocenie Sądu zasądzenie zadośćuczynienie w żądanych w pozwie kwotach nie byłoby naprawieniem krzywdy ale źródłem wzbogacenia, wygórowane i oderwane od aktualnych warunków ekonomicznych społeczeństwa i przeciętnej stopy życiowej, a poczucie krzywdy ujawniane w toku sprawy jest następstwem wynikającym z faktu, że powodowie muszą wracać do przeżyć związanych ze zdarzeniem, poprzez fakt wytoczenia procesu po blisko 17 latach od zdarzenia będącego przyczyną procesu.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł w punkcie pierwszym i drugim wyroku.

Porównując wysokość kwot żądanych przez powodów w postępowaniu poprzedzającym wytoczenie powództwa i kwoty żądane w pozwie, uznać należy, że kwoty te są tak różne, że z uwagi na brak ciągłości logicznej i wspólności w rozumowaniu, należy uznać, że podawano je wyłącznie na użytek bieżący, co sprawia, że pozwany o kwotach ostatecznie żądanych dowiedział się z chwilą otrzymania odpisu pozwu w tej sprawie, stąd odsetki ustawowe zasądzono od dnia następnego po doręczeniu pozwanemu odpisu pozwu i oddalono w całości żądanie dotyczące odsetek skapitalizowanych.

Koszty procesu poniesione przez strony procesu to po stronie powodów: opłata sądowa należna zgodnie z wartością przedmiotu sporu (opłata stosunkowa w kwocie 5.770 zł. – wydatkowana przez powoda P. B. (1) i 4373 zł. wydatkowane przez powoda E. B. (1) – k.58-59 akt oraz koszty zastępstwa procesowego powodów w kwocie 3.617 zł.)

Natomiast strona pozwana poniosła wydatek związany z udziałem pełnomocnika procesowego w kwocie 3.617 zł. vide podzielone przez sąd argumenty dotyczące kosztów procesu zadanych przez powodów zawarte w odpowiedzi na pozew k.76, 78 i postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2010 r. I PZ 24/10 który wskazuje, że stosownie do art. 105 § 1 k.p.c. należy uznać, że jeżeli przegrywającą jest strona powodowa, w charakterze której występuje kilka osób, koszty to zastępstwa procesowego strony pozwanej reprezentowanej przez radcę prawnego wyrażają się jednym wynagrodzeniem, a nie jego wielokrotnością. (LEX nr 1218198) Powodowie przegrali proces w 85%, (porównując wartość przedmiotu sporu z kwotą zasądzoną w wyroku), ale wygrali w 15 % i ponieśli również koszty procesu, stąd zasądzone dla strony pozwanej koszty procesu z punk 3 wyroku zgodnie z przepisami art. 98 § 1 i § 3 i 99 k.p.c. art. 100 k.p.c. w zw. § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za radców prawnych... (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm

/-/ SSO Jan Bartniak